

kralju, da ima mesto jekla — les. Kralj se je muzal ter se je poslovil. Dobro si je zapomnil vojaka. Lepega dne je bilo izdano povelje, gotov polk mora nastopiti pred kraljem v paradi.

Kralj pride, jezdi gor in dol ob polku. Ko je zagledal vojaka, znanca, je zapovedal njemu in tovarišu, naj stopita iz vrste pred njega. Nato je rekel možu, ki je razumel pruski žvižg: »Potegnij sabljo in odsekaj tovarišu glavo!«

Vojak se močno prestraši, pa se le zbere in odgovori: »Oh, veličanstvo, zakaj bi naj storil to baš jaz? Tovariš mi vendar ni storil nič žalega.«

»Potegnij« zakliče kralj, »sicer naj odseka tovariš glavo tebi!«

Vojaku s pruskim žvižgom ne preostane drugega, položi roko na ročaj, pogleda proti nebu in pravi: »No, če že ni drugače, naj me obvaruje ljubi Bog pred ubojem in naj naredi on, da se bo moj meč spremenil v les.« In glej, ko je potegnij sabljo iz nožnice, je bilo rezilo leseno.

Stari Fric se je smejal od srca in rekel: »Sedaj vidim, da razumeš pruski žvižg.«

*

peterska Marija Pavalec za afrikanske misijone 100 Din.

St. Janž na Dravskem polju. Na Janževo nedeljo dne 25. junija smo imeli pri nas priliko videti, kaj zmore vneto in požrtvovalno delo v društvu. To so pokazali naši požarniki pod marljivim načelstvom g. Antona Ekarta iz Starš. Ze pred dvema letoma so si nabavali novo motorno brizgalno in novi avto. Ker so postali prostori vsled pomnoženega gasilnega orodja premajhni, so si morali povečati svoj gasilni dom. Omenjeno nedeljo je bila blagoslovitev novega gasilnega doma in motornega vozila. Bila je ta dan lepa slovesnost, kakršne že dolgo ne pomnimo. Veliko ljudi je prišlo od sosednih župnij že predpoldan, popoldan so pa prišli požarniki iz Ptuja, Sv. Martina, Sv. Barbare, Hotinje vasi in Hajdine. Botro, gđc. Silvo Pirich, hčerko tovarnarja iz Ptuja, so slovesno sprejeli požarniki na konjih in z godbo v Zlatoličyah. Po sprejemu je bila blagoslovitev, nato pa slovesne večernice. Cela slovesnost je iztekla brezhibno.

Hajdina. V noči od srede na četrtek preteklega tedna je nekdo s silo vlomil v mrtvašnico na hajdinskem pokopališču. Odnasel je vrvi, lopato in kramp ter škarje za obrezovanje žive ograje. Škoda znaša nad 200 Din. Morda bo vlomilca groza in strah, če mu bo vest dopovedala, da so te ukradene reči bile v uporabi na blagoslovljeni zemlji med mrljci. Strašno, kam se hudobni ljudje napotijo v svoji slepi strasti zoper 7. božjo zapoved.

Hajdina pri Ptuj. Prostovoljno gasilno društvo v Hajdini pri Ptuj bo v nedeljo dne 16. julija 1933 proslavilo 20letnico svojega obstoja. Ob pol devetih bo sprejem gostov pri gasilnem domu v Spodnji Hajdini. Ob pol desetih slavnostna sv. maša. Po službi božji blagoslovitev motorne brizgalne pred cerkvijo pod lipami. Kumovala hosta gospod Cartel Franc in gospa soproga iz Zgornje Hajdine. Skupni obed bo v Ogrizekovi gostilni. Zunanja društva naj prijavijo, koliko članov želi obedovati skupno. Ob 15. uri tombola in veselica na vrtu omenjene gostilne. Pričakovati je obilo ljudstva, ki zna ceniti človekoljubno in nesebično delo gasilcev. Vljudno vabi odbor.

Zavrč. 70letnico rojstva je na Alojzovo obhajal v svojem vinogradu v Gorčaku gospod Alojzij Mikl, daleč na okrog znani in povsod



Sv. Duš na Ostrem vrhu. Na praznik sv. Petra in Pavla je nastal malo pred 9. uro dopoldne požar v gosp. poslopju posestnika F. Felica, p. d. Kolarja v občini Boč. Plamen je svignil tudi na hišo in svinjske hleve. Vse tri zgradbe so postale žrtev požara. Zgorelo je par konjev, par volov in okoli 15 svinj. Govedo pa je bilo na paši. Zgorelo je vse žito razen koruze, rešili so tudi nekaj obleke. O vzroku požara se ne ve nič izvestnega. Morda je nastal vsled nepaznosti. Hudoben namen pa je izključen. Posestnik je bil za majhno svoto zavarovan.

Svečina. Dne 25. junija je priredila svečinska narodna šola vidovdansko proslavo z zelo pestrim sporedom: deklamacije, petje narodnih pesmi s spremljevanjem harmonija, šaljive prizore in dve trodejanki »Šola v nebesih« in »Bedak Pavlek«. Prireditve je krasno uspela v npravstvenem kakor v gmotnem ozru. Grajska nadklet, ki jo je dal tudi tokrat ljubeznivo na razpolago g. upravitelj Zöhrer, je bila natlačeno polna občinstva, ki je spremljalo posamezne točke bogatega sporeda z burno pohvalo. Svečinskemu učitelstvu, zlasti pa g. upravitelju Jožetu Bercetu, gre vsa čast za prelepo uspelo prireditve. Prireditve se je udeležil tudi g. sreski šolski nadzornik Ivan Tomažič, ki je ob koncu izpregovoril nekaj globoko občutenih besed ter naglašal velepo-

membnost srčnih vezi med šolo in domom. Končna zahvala pa gre tudi vsem blagim Svečinčanom, ki so darovali tako obilno peciva za to prireditve.

Gornja Sv. Kungota. Prosim, preč. g. urednik, blagovolite sprejeti ta-le popravek: V zadnji številki 26 »Slovenskega gospodarja« z dne 28. junija stoji na strani 3: »da se je pri Gornji Sv. Kungoti ustrelil podnarednik Tone Lopič, kar pa ne odgovarja resnici; pač pa je resnica, da se je dotični Tone Lopič, orožniški podnarednik, ustrelil v Svečini pri Paskolu. Enaki slučaj se je zgodil tudi lansko leto, ko so na Vrtilah v Svečini umorili nekega Potrča, je zopet nekdo krivo poročal, da se je ta umor zgodil v Gornji Sv. Kungoti, resnica pa je, da je bilo v Svečini. Resnica je resnica, če tudi večkrat v oči boče.

Gornja Sv. Kungota. Pretečeno nedeljo dne 25. junija je bil javni gasilski ples. Ljudstva je prišlo od vseh strani, posebno iz Maribora, v ogromnem številu. Zeleti je, naj bi tudi ljudstvo naše kulturne narodne prireditve posečalo v taki meri, v prosvetnem domu, igre, ki vzbujajo narodni ponos in jugoslovansko misel. Dobro, izobraženo, trezno ljudstvo je tukaj na meji države najboljša opora.

Sv. Barbara pri Mariboru. V nedeljo dne 25. junija, je bil blagoslovljen v Vinički gori lep križ, katerega sta dala postaviti Anton in Magdalena Domitar, posestnika istotam. Obenem je bila posvečitev družine presv. Srcu Jez. Ob tej priliki je nabrala Marijina družbenka šent-

si stal z Jerasom tudi tedaj, ko je ležala Katrica mrtva pri studencu.«

Odgovoril je hripavo:

»Ne govori tako glasno! Pojdi z menoj v hišo. Kar brž! Moram govoriti s teboj.«

Nekaj časa je molčala. Nato je rekla:

»Pridem. Takoj. Čakaj me! Obračunala bova.«

Obračun.

»No, tukaj sem!«

»Sedi,« je rekel Meden vljudno. »Govoriti moram s teboj. Ničesar nimam proti tebi. Nasprotno. Peče me, ker vidim, da si mi vedno tako sovražna. Stare, nesrečne zgodbe mora človek po toliko letih vendar enkrat pozabiti.«

Pokazala mu je zobe.

»Rezika, veš, Rezika! Bila je dobro dekle, bila je moj edini otrok — vseč ti je bila — nato pa smo jo potegnili iz ribnika — tisoč let bi lahko že preteklo od tistih mal, mati ti tega ne bo pozabila, lopov ti! In sedaj čakam že vsa ta leta, se plazim okrog tvoje hiše in govorim svoje sta-

re reke proti tebi. In sedaj, Meden, sedaj te imam!«

»Imaš me — kako me imaš?«

»Ali ne veš, kaj mi je pripovedoval Jeras?«

»Jerass je kvasač, širokoustnež, lažnivec, zloben človek! Njemu noben človek ne bo verjel, kaj šele sodnija.«

»No, bomo videli! Ali mu ne boš moral zopet za to, kar ve, v terek dati tisočaka?«

»Tudi to veš?« je prestrašeno šepnil.

»Da, tudi to vem. Bil je pri meni in mi pokazal papirček za tisočak.«

»O, ta — ta —«

Ni mogel dokončati stavka.

»Da, vse vem. In sedaj — zadnje tedne sem bila zelo bolna, preveč bolna, da bi mogla iz postelje in kaj začeti. Toda sedaj zopet morem malo čez prag. Sedaj pojdem v mesto in te naznanim.«

Strmé je gledal v njo.

»Potem pride Colnar iz zapora, vidva pa, ti in Jeras, prideta vanj.«

Dalje sledi.

ri. Prav od blizu so ugotovili, da je pokrit led s temnozeleno, skoro črno plastjo. Ko so plast kemično razkrojili, so videli, da obstoja iz granitnega prahu in iz mineralnih preostankov. Ekspedicija je še opazovala več črnkastih ledenih gora. Znanstveniki so mnenja, da so črnkaste ledene gore posledica ognjeniških izbruhov, ki so se zgodili z izredno silovitostjo in so pokrili izmečki celo oddaljene ledene gore.



Inserirajte!



priljubljeni posestnik od Velike Nedelje. Brez števila prijateljev je že okusilo gostoljubnost njegove mize, a obenem tudi sladkost njegovega 300 let starega loparja, s katerim boža vsakega gosta, ki se prvič oglasi v Goričaku. Želimo mu še mnogo let in pa da bi njegov lopar krepko pel naprej svojo bobnečo pesem. Bog ga živi!

Središče ob Dravi. Lansko leto je bil 5. julij pač usoden za Središče. Deset posestnikov je ostalo brez strehe, praznih rok. Grozni požar jim je uničil vse. Z božjo pomočjo in pomočjo dobrih ljudi so nesrečneži delali in trpeli, in danes dvigajo se krasni domovi, zidani iz žuljev, prošelj in tudi solz. Delo na polju je zelo zaostalo, vendar se je že pričela prva žetev. Lansko leto je bil krompir popolnoma za nič, malokateri posestnik ga je imel, tako da so ga morali letos za seme kupiti. Upajmo, da bo sprememba s semenom zatrla kugo, da bomo pridelali krompirja v obilici.

Sv. Ana pri Makolah. Dne 14. junija smo na našem farnem pokopališču v Makolah položili k večnemu počitku umrlega g. Martina Kropca, posestnika v Dolah. Bil je najstarejši občan občine Sv. Ana, nahajal se je že v 79. letu, ko ga je nemila smrt iztrgala iz sredine svojih domačih. Zapustil je žalujočo ženo, 4 sinove in 1 hčer. Zbolel je nenadoma dne 11. junija. Sv. zakramente za umirajočega je zelo spoštljivo sprejel drugi dan ob ¼ na 16. uro kot popotnico v večnost, ter se lepo pripravil za pot v boljše življenje, kjer ni trpljenja in ne gorja, toda že četrta ura za tem je že mirno v Gospodu izdihnil svojo blago dušo. Pokojni je bil zvest mož, dober krščanski oče, vzoren katoličan, skrben gospodar, miroljuben sosed, gostoljuben prijatelj proti vsakomur, pomagal je rad vsakemu, kdor ga je le poprosil, naj si ho z vožnjo ali kakorkoli. Veliko let je bil občinski odbornik občine Sv. Ana, naročen na »Slovenskega gospodarja« čez 50 let. Prispeval je rad tudi v božjo čast, za cerkve je prispeval večje svote v denarju za župno cerkev v Makolah, kakor tudi za podružnico Sv. Ane, posebno pri nabavi novih zvonov pri obeh cerkvah. Da je bil zares priljubljen, se je izkazalo s tem, da so ga v obilni udeležbi hodili kropiti na mrtvaškem odru ležečega, ter ga spremljali tja do hladnega groba. Rad je hodil k sv. mašam, sv. zakramente prejemal, ter je tudi na zadnjo uro brez težav sladko in mirno izdihnil svojo blago dušo. Naj mu ljubi Bog vse bogato poplača! Vsem, kateri so prišli kropiti na mrtvaškem odru ležečega, se spominjali v molitvi ter spremili do hladnega groba mojega dragega moža, našega ljubelega očeta Martina Kropca, umrlega dne 12. junija t. l., se tukaj najtopleje zahvaljujemo, posebno preč. g. župniku za podelitev popotnice za večnost ter za poslovlilne besede ob odprtem grobu. Roza Kropca, žena. Anton, Martin, Stefan, Janez, sinovi, Marija, hči.

Škale. Dne 9. julija ob 9. uri se vrši pri nas prav redka slovesnost. Salezijanski duhovnik domačin g. Lambizer Jurij obhaja tukaj svojo novo sv. mašo. Slavnostni govor ima preč. g. dr. Blatnik vodja mladinskega doma v Kudeljevem v Ljubljani. Sosedje od blizu in daleč prisrčno vabljeni!

Št. Janž pri Velenju. Dne 25. junija smo obhajali takomenovano lepo nedeljo. In res je bila lepa. Cerkev in kapele bogato okrašene in tudi nebo prijazno. Pri zgodnji maši je 17 prvoobhajancev pristopilo po kratkem nagovoru g. župnika k mizi Gospodovi, po slovesnosti pa so bili v Slomšekovi dvorani pogoščeni in s primernimi spominiki obdarovani. Pozno sv. opravilo se je pričelo z veličastno procesijo, v

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božjal Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6—, polplatno vezan Din 8— in celoplatno vezan Din 15—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

kateri je bilo veliko moških in so tudi gasilci v krajih skupno nastopili. Vodil jo je g. župnik Miloš Čarf ob asistenci g. Martina Uranjek in domačega g. župnika in imel tudi pridigo o sv. Janezu Krstniku. Slovesno sv. mašo pa je služil g. Martin Uranjek. Med njo je lepo prepeval domači pevski zbor. — Popoldan so nas obiskali gasilci-igralci iz Drašnje vasi in pridelili dolgo ter za deželo težko igro: »Beneški trojčki«. Pred igro in po njej so domači pevci zapeli par pesmi v mešanem in moškem zboru, v odmorih pa je neutrudno svirala domača godba. Dvorana je bila polna, le žal, da so nekateri motili potek igre z polglasnim govorjenjem in tako skrunili naše gostoljubje. Tudi poslušalci niso mogli tako slediti igri, ker jih je govorjenje motilo. Bodimo obzirni in vljudni, da bodo lahko tujci o nas rekli, da imamo srčno kulturo in nekaj samovzgoje. Sicer pa je bila lepa nedelja res taka, da smo je lahko veseli, dragim gostom pa lepa hvala za prijazni obisk.

Vransko. God sv. Alojzija je bil za šolsko mladino vranske župnije pomemben dan, skoraj bi rekli velik praznik. Kako bi tudi ne bil, saj je 83 nedolžnih otročičev prvič pristopilo k mizi Gospodovi. Očarljivo je bilo gledati dolgi sprevod teh malčkov, ko so šli v spremstvu g. kateheta, učiteljstva in cele šole pod svojo zastavo iz šole v cerkev. Med sv. mašo so ubrano prepevali otroci Marijinega vrta. O pomenu prvega sv. obhajila je pred podelitvijo govoril g. katehet Joško Klemenc. Po končanih sv. obredih so prvoobhajanci bili v krasno ozaljšani dvorani in kaplaniji pogoščeni z obilnim zajtrkom in povrh tega pa še obdarovani z raznimi dobrotami. Pri pogledu na te srečne in vesele obraze je človek nehote pozabil na vse gorje, ki spremlja današnje čase.

Tekačevo pri Rogiški Slatini. Dne 21. junija je na tragičen način preminula Ana Tadiča. Ko je okoli 2. ure začela nevihta, je šla čez progo in je na opolzkem padla ter se onesvestila, vsled česar ni videla prihajajočega vlaka, ki jo je zgrabil. Zdrobil ji je prsni koš, noge in glavo. Rajnica je bila vseskozi dobra in verna žena. Kako je Marijo ljubila, je pokazala s tem, da je v maju skoro vsak večer šla k žmarnicam. Marija ji je prinesla mučniško palmo.

Krško ob Savi. V nedeljo dne 9. t. m. bode imel v tukajšnji župni cerkvi ob devetih dopoldne novo sv. mašo salezijanski duhovnik g. Majcen Andrej. Pridiguje preč. g. inspektor dr. Franc Walland. Zadnja nova sveta maša svetnega duhovnika (umrlega Val. Knavsca) je bila leta 1898, redovnika pa leta 1903 (umrlega patra Rudolfa Marolta).

Vrnjačka Banja. Marsikaj se vidi tukaj v Vrnjački banji zanimivega in lepega. Tako sebi si s svojim kolegom privoščil vožnjo z aeroplanom, za kar imava v trajen spomin sliko. Katoliške cerkve še tukaj ni. Pripravlja se pa in zbira fond za gradnjo kat. cerkve, katero bodo v kratkem času počeli zidati. V juniju je prišel semkaj katoliški duhovnik, ki je daroval sv. mašo pod milim nebom, katere smo se v lepem številu udeležili. Zahvaljujemo se g. duhovniku za njegovo požrtvovalnost, ki nam je dala priliko udeležiti se sv. maše. Ta kraj je oblagodarila narava z izvirom tople in hladne zdravilne vode. Prihajajo semkaj na zdravljenje iz raznih krajev. V to svrhu je tukaj na razpolago več sanatorijev in vil za stanovanje, v katerih je zaposlenih tudi več Slovencev, največ deklet. V tem pogledu bi moral pripomniti: Slovenske matere, katere ste vzgojile svoje otroke po načelih lepe krščanske vzgoje in do katerih imate vsaj malo ljubezni, ne pošiljajte jih nedoletne v svet. Nastavljene so predvsem dekletom razne pasti in ker nimajo nikogar, ki bi jih nadziral, se vjamejo sčasoma v nje in zgrešijo pravo pot. Povsod je dosti zmožnih in potrebnih služb in ni nujna potreba, da bi njim zasedli mesta drugi iz tujine. Prepričan sem se o marsičem in me boli srce, ko vidim, da je kakšna moja rojakinja na nepravni poti. Vsaka si naj zapomni: Tujina ne poklanja prav nikomur medu, ne slaščic; povsod je treba delati, da se zasluži kruh. Zato pa, slovenska dekleta, ostanite doma v Sloveniji na rodni grudi, jo obdelujte, pa boste imele dovolj dobrega kruha, pristne zabave, v veselje staršem, ponos Sloveniji in vzgled širne domovine Jugoslavije.

All si že obnovil naročnino?